

A karácsony varázsa

Ahogy közelednek az ünnepek, az emberek tülekednek a boltokban, az áruházakban, és én azon elmélkedtem, miért is ez a rohanás?

„Égig érő” fákat állítanak a nagyobb városokban, csupa fény és ragyogás mindenütt. Mit is jelent mindez? Figyelmeztet minket a karácsony eljövetelére. Valójában erről a fényességről szólnak az ünnepek? Kicsit megtévesztő... A reklámok, a vásárlási láz, a csillogás...

A karácsony nem erről szól. Eszembe jutnak azok az idők, amikor még a gyerekeim kicsik voltak és izgatottan vártuk az ünnepeket. Mindig készültünk.

Amikor ovisok voltak, gipszet festettünk és felraktuk a fenyőfára. Boldogan néztük, ahogy megcsillantak a gyertyák fényében. Sokáig a fánk legfontosabb éke volt. Mindegy, hogy milyen színű fa volt éppen akkor divatos, nálunk a gyerekeink saját készítésű kis figurái díszeltek, amiből természetesen a nagymamák és a dédik is mindig kaptak. Aztán ahogy cseperedtek, újabb kihívásokkal néztünk szembe. Üveget festettek, fonalgrafikát készítettek, képeket festettek, adventi koszorút és különböző díszeket készítettek. Természetesen a nagyik is kaptak mindenből és nagyon büszkék voltak ezekre a „mesterművekre”. Mindig azt tartottuk fontosnak, hogy saját készítésű ajándékkal lepjük meg a közvetlen hozzátartozóinkat.

Aztán hatalmasokat szánkóztunk, hóembert készítettünk, hógolyóztunk... A fenyőfát közösen díszítettük fel. Persze nem maradhatott el a mézeskalács közös sütése sem. A sütik hamar el is fogytak. Nálunk azóta sem maradhat el az ünnep ezek nélkül. Jó nagyokat beszélgetünk, felelevenítjük a gyerekkori emlékeket, s mindig emlékezünk azokra, akik már nem lehetnek velünk. Gyújtunk egy gyertyát a megemlékezés jeléül. Este pedig társasozunk, zenét hallgatunk, vagy körbeüljük a kandallót és jó nagyokat beszélgetünk. Élvezzük a meghitt pillanatokat, élvezzük az együttlét örömét. Kicsit megállítjuk az időt, nem gondolunk semmi rosszra, egyszerűen csak örülünk egymásnak. Nekem, nekünk ezt jelentik az ünnepek. Az élet legnagyobb ajándéka az, ha tartozol valakihez, ha tudod, hogy szeretnek. Ez a legnagyobb kincs a világon. Sok mindent meg lehet vásárolni pénzen, de önzetlen szeretet adni és kapni nem mindenkinek adatik meg. A szenteste napján megtisztítjuk agyunkat és szívünket. A haragot és gyűlöletet távol tartjuk magunktól és élvezzük a pillanatot, a nyugalmat, a meleget, ami átjárja a házat és a szívünket. A hamisságot és hazugságot és minden rosszat távol tartunk magunktól.

Egyszerűen csak élvezzük az együttöltött percekét. Felgyorsult, elanyagiasodott világunkban ez a legnagyobb menedék, hogy tartozunk valakihez.

Szeretetet adni és kapni nem mindenki képes, éppen ezért nagyra kell értékelni és nagyon kell vigyázni rá. Ki kell érdemelni, mert az nem csak „úgy jön”.

Tenni kell érte. Sok-sok tartalmas együttléttel, odafigyeléssel. Ez egy hosszadalmas folyamat. Sokáig gyakorolni kell, hogy ez kialakuljon, és utána vigyázni kell rá, mert nagyon sérülékeny. Ezt jelenti számomra a karácsony. Nincs az a reklám, csillogás, ami az igazi értékekről el tudná terelni a figyelmet.

Ez a legnagyobb ajándék, féltve őrzött kincs. Ennek a szellemében kívánok mindenkinek meghitt, szeretetteljes, békés ünnepeket!

Farkas Istvánné Éva néni

